Construir el país des del present

Jordi Pujol, dedicant el seu llibre, ahir a la tarda a la Casa de Cultura de Girona Foto: JOAN TRILLAS.

EL president Jordi Pujol va presentar ahir a l'Aula Magna de la Casa de Cultura de Girona, el seu nou llibre Notícia del Present, articles de premsa 1947 - 2013, editat per RBA / La Magrana, amb l'exquisit acompanyament com a mestre de cerimònies de l'escriptor, periodista i poeta, Antoni Puigverd. Un llibre que, segurament, no necessita presentació pel pes del personatge, però del qual Puigverd va saber donar, en el seu paper de presentador, claus sobre com abordar-ne la lectura, que, tot i amena, no deixa de comportar endinsar-se per una tria de 240 articles al llarg de 789 pàgines. No és el motiu d'aquesta crònica entrar a fer valoracions del que va desgranar un Puigverd, com és habitual, centrat, precís i didàctic, però sí aturar-se en algunes de les reflexions del veterà –que no vell– polític. Unes reflexions que, i és de justícia reflectir-ho, segurament sense la introducció prèvia de l'escriptor no s'haurien produït. Va cridar l'atenció precisament un article, un dels molts que va destacar Puigverd; segurament un de menor –i fallit en paraules del mateix Pujol–. Es tractava d'una metàfora d'un Audi i un Polo. Pujol va explicar, i ho va exemplificar en TV3, que els reptes que es va posar de país eren ambiciosos, i d'aquí aspirar a tenir un Audi i no un Polo; o el que és el mateix, i en paraules del president: "Volíem que Catalunya tingués poder per responsabilitzar-se de la seva gent." Per fer això calia una televisió a l'altura de les europees o demanar responsabilitzar-se de les presons "que no donen cap vot", entre moltes altres accions per construir el país. Pujol va deixar clar que en aquells moments, i sense ser "separatistes, però sí nacionalistes", la construcció de Catalunya passava per reequilibrar Espanya. Però no va arribar a funcionar del tot i va acabar generant inquietud als governs espanyols. Aquesta feina que van fer CiU, i molts altres partits catalans, segons Pujol, doncs, no es va entendre ja fa trenta anys. Un exemple: el president va recordar que al Pati dels Tarongers, el llavors president del govern espanyol, Leopoldo Calvo-Sotelo, "quan encara un president espanyol visitava el de la Generalitat", li va dir: "Comença a preocupar el que passa a Catalunya", i va afegir: "Però sort que teniu molta immigració", com exemple, brutal i malentès, de l'estratègia uniformadora de l'Estat. Aquesta reflexió, doncs, és la part potser més crua d'aquell miratge de transformar Espanya. Potser la prova de tot això és que s'ha arribat fins al punt actual. I és en aquest punt on ahir va sobresortir el Pujol estadista, que no només polític, quan va advertir que "l'independentisme no potser antiespanyol, sinó que ha de ser català i europeu". I el títol del llibre, de fet, no pot ser més oportú perquè només tenim el present; aquell lloc on viurem sempre i des d'on hem de procurar millorar el país dia a dia.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 20-12-2013 Pàgina 9

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/702950-construir-el-pais-des-del-present.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesPol%C3%ADtica&utm_source=rss&utm_medium=mesPol%C3%ADtica&utm_campaign=rss